

Sygn. akt: KIO 2528/25
KIO 2529/25

WYROK

Warszawa, dnia 4 sierpnia 2025 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Ewa Sikorska
Członkowie: Katarzyna Prowadzisz
Małgorzata Rakowska
Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 lipca 2025 roku w Warszawie odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 20 czerwca 2025 roku przez wykonawców:

A. LEKARO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Gliniance (sygn. akt KIO 2528/25)

B. W.B. (sygn. akt KIO 2529/25)

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego – Miasto stołeczne Warszawa w Warszawie

Uczestnik postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego w sprawie sygn. akt KIO 2528/25: Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie;

Uczestnik postępowania odwoławczego po stronie odwołującego w sprawie sygn. akt KIO 2529/25: Partner Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w Warszawie

orzeka:

1. umarza odwołanie wniesione przez wykonawcę W.B. (sygn. akt KIO 2529/25) w zakresie zarzutów naruszenia:

- art. 99 ust. 1, 2 i 4 w zw. z art. 16 ustawy z dnia 11 września 2019 roku – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 roku, poz. 1320 ze zm. – ustawa P.z.p.) w zw. z art. z art. 353¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 roku, poz. 1061 ze zm. – K.c.) poprzez dokonanie opisu przedmiotu zamówienia w zakresie:

- zasad monitorowania przez wykonawcę jakości segregacji odpadów,
- zasad dostarczania „zestawów początkowych worków” i harmonogramów,
- systemu monitoringu położenia pojazdów,
- braku udostępnienia przez zamawiającego przed złożeniem oferty narzędzia umożliwiającego wykonawcy samodzielną weryfikację formalną plików SRT i RT przed ich wysłaniem zamawiającemu oraz
- zasad zgłaszania zamawiającemu braku odpadów w pojemnikach,

który to opis nie uwzględnił wszystkich okoliczności i wymagań mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty, a także nie prowadzi do osiągnięcia wymaganego od zamawiającego na podstawie art. 3b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 roku, poz. 733) poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych odbieranych od właścicieli nieruchomości,

- art. 431 ustawy P.z.p., art. 484 oraz art. 353¹ K.c. w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy P.z.p. poprzez brak wprowadzenia do projektowanych postanowień umownych zapisów, które obligowałyby zamawiającego do każdorazowego wskazywania wykonawcy, niezwłocznie po zaistnieniu uchybienia stanowiącego podstawę do naliczenia kary umownej, że zamawiający dane zachowanie lub zaniechanie stanowi podstawę do naliczenia kary umownej i kara taka zostanie naliczona, przez co wykonawca pozbawiany jest możliwości podjęcia działań naprawczych i uniknięcia dalszego naliczania kar;

2. oddała oba odwołania;

3. kosztami postępowania w sprawie sygn. akt KIO 2528/25 obciąża wykonawcę LEKARO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Gliniance i:

3.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego:

- kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) oraz

- kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy),

poniesione przez wykonawcę LEKARO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Gliniance tytułem – odpowiednio – wpisu od odwołania i wynagrodzenia pełnomocnika,

- kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy),

poniesioną przez zamawiającego – Miasto stołeczne Warszawa w Warszawie tytułem wynagrodzenia pełnomocnika,

3.2. zasądza od wykonawcy LEKARO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Gliniance na rzecz zamawiającego – Miasta stołecznego Warszawy w Warszawie kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy), stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika,

4. kosztami postępowania w sprawie sygn. akt KIO 2529/25 obciąża wykonawcę W.B. i:

4.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego:

- kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) oraz

- kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy),

poniesione przez wykonawcę W.B. tytułem – odpowiednio – wpisu od odwołania i wynagrodzenia pełnomocnika,

- kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy),

poniesioną przez zamawiającego – Miasto stołeczne Warszawa w Warszawie tytułem wynagrodzenia pełnomocnika,

4.2. zasądza od wykonawcy W.B. na rzecz zamawiającego – Miasta stołecznego Warszawy w Warszawie kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy), stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 579 ust. 1 i 580 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2019 roku – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), na niniejszy wyrok, w terminie 14 dnia od dnia jego doręczenia, przysługuje skarga, za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu zamówień publicznych.

.....
.....
.....

Sygn. akt: KIO 2528/25

KIO 2529/25

Uzasadnienie

Zamawiający – Miasto stołeczne Warszawa w Warszawie – prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest odbiór odpadów komunalnych z terenu nieruchomości, położonych w dzielnicach Praga-Południe, Praga-Północ, Rembertów, Wawer, Wesola m.st. Warszawy (Zadania nr 5 i 6).

Postępowanie prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2025 roku – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 roku, poz. 1320 ze zm.), zwanej dalej ustawą P.z.p.

Sygn. akt: KIO 2528/25

W dniu 20 czerwca 2025 roku wykonawca LEKARO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Gliniance (dalej: odwołujący LEKARO) wniósł odwołanie wobec czynności zamawiającego zarzucając naruszenie:

1) art. 112 ust. 1 oraz art. 16 pkt 1 i 3 ustawy P.z.p. poprzez określenie w cz. III pkt 12.2.3 specyfikacji warunków zamówienia (SWZ) warunku udziału w postępowaniu dotyczącego posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów komunalnych określonych w § 4 ust. 2 OPZ, o którym mowa w art. 41 i nast. ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach lub inną decyzję uwzględniającą zezwolenie na zbieranie tych odpadów, w sytuacji gdy: posiadanie ww. zezwolenia nie jest niezbędne do świadczenia usług objętych przedmiotem zamówienia, warunek ten jest nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia oraz jest on nieuzasadniony potrzebą obiektywnej oceny zdolności wykonawcy do należytego wykonania zamówienia, a także jego sformułowanie prowadzi do dyskryminacji odwołującego, naruszenia zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców;

2) art. 121 pkt 1 ustawy P.z.p. poprzez wprowadzenie zakazu podwykonawstwa w stosunku do części zamówienia obejmującej zbieranie odpadów (posiadanie i prowadzenie bazy magazynowo — transportowej, na której odbywa się tymczasowe magazynowanie odpadów oraz posiadanie i prowadzenie stacji przeładunkowej), która to część nie stanowi kluczowego zadania.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu:

1. dokonania zmiany SWZ poprzez usunięcie z cz. III pkt 12.2.3 SWZ warunku posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów komunalnych określonych w 4 ust. 2 OPZ, o którym mowa w art. 41 i nast. ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach lub inną decyzję uwzględniającą zezwolenie na zbieranie tych odpadów;

2. dokonanie zmiany SWZ poprzez usunięcie z § 2 ust. 7 umowy zakazu podwykonawstwa w stosunku do części zamówienia obejmującej posiadanie i prowadzenie bazy magazynowo — transportowej, na której odbywa się tymczasowe magazynowanie odpadów oraz posiadanie i prowadzenie stacji przeładunkowej.

Odwołujący podniósł, że jako podmiot świadczący usługi objęte przedmiotem zamówienia posiada interes w uzyskaniu zamówienia będącego przedmiotem prowadzonego postępowania. Wskutek określonych przez zamawiającego z naruszeniem przepisów ustawy P.z.p. warunków udziału w postępowaniu oraz postanowień umownych odwołujący pozbawiony jest możliwości ubiegania się o zamówienie, a w konsekwencji jego uzyskania, co prowadzi do powstania szkody po jego stronie. Kwestionowane warunki udziału w postępowaniu wykluczają odwołującego z przetargu jako jedynego z obecnych operatorów świadczących tego typu usługi dla zamawiającego.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie z dnia 28 lipca 2025 roku wniósł o oddalenie odwołania w całości.

Do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego przystąpił wykonawca Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie (dalej: przystępujący MPO). Przystępujący MPO na posiedzeniu Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 30 lipca 2025 roku poparł stanowisko odwołującego i wniósł o oddalenie odwołania.

Izba ustaliła, co następuje:

Zgodnie z cz. III pkt 12.2.3 SWZ wykonawca winien spełniać następujący warunek.

Posiada zezwolenie na zbieranie odpadów komunalnych określonych w § 4 ust. 2 OPZ, o którym mowa w art. 41 i nast. ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach lub inną decyzję uwzględniającą zezwolenie na zbieranie tych odpadów.

Zgodnie z Załącznikiem do umowy – Opis Przedmiotu Zamówienia – Część VI Transport odpadów i miejsca ich zagospodarowania

§ 37 Transport odpadów przy wykorzystaniu stacji przeładunkowych Wykonawcy

1. Wykonawca za pisemną zgodą Zamawiającego może korzystać ze stacji przeładunkowych spełniających wymagania określone w § 33 OPZ.
2. Zbieranie odpadów komunalnych wskazanych w § 4 ust. 2 OPZ dopuszczalne jest wyłącznie w sytuacji, gdy Wykonawca posiada zezwolenie na zbieranie danej frakcji odpadów komunalnych w danym miejscu lub inną decyzję uwzględniającą zezwolenie na zbieranie odpadów komunalnych.
3. Wykonawca, przed rozpoczęciem ich wykorzystywania, zobowiązany jest zgłosić stacje przeładunkowe na zasadach określonych dla zgłaszania baz transportowych, zgodnie z pkt C.5 Załącznika nr 1 do OPZ i przekazać Zamawiającemu kopię takiego zezwolenia, poświadczoną za zgodność z oryginałem. Rozpoczęcie zbierania odpadów komunalnych dopuszczalne jest po uzyskaniu zgody Zamawiającego, wyrażonej w terminie 10 dni roboczych od dnia zgłoszenia. Brak zgłoszenia stanowi Uchybienie.
4. W przypadku zbierania, w tym tymczasowego magazynowania, odebranych przez Wykonawcę od właścicieli nieruchomości odpadów komunalnych, Wykonawca zobowiązany jest prowadzić proces magazynowania w sposób zgodny z przepisami prawa oraz właściwymi decyzjami administracyjnymi, w miejscach do tego przystosowanych i odpowiednio wyposażonych, z uwzględnieniem strumienia ilościowego i charakteru poszczególnych strumieni odpadów.
5. W przypadku, gdy Wykonawca nie wykorzystuje stacji przeładunkowej, zobowiązany jest do przekazania odebranych odpadów komunalnych bezpośrednio (bez zmiany środka transportu) do miejsc ich zagospodarowania wskazanych przez Zamawiającego zgodnie z § 38 OPZ przed zakończeniem każdego dnia, w którym odpady były odbierane.
6. Wykonawca, przez cały okres realizacji przedmiotu zamówienia, w przypadku zmiany lub dodania nowych stacji przeładunkowych lub zmiany ich parametrów, zobowiązany jest do bieżącej aktualizacji danych podstawowych, zgodnie z pkt C.5 Załącznika nr 1 do OPZ. Niedopełnienie tych obowiązków stanowi Uchybienie.
7. Aktualizacja danych podstawowych dotyczy stacji przeładunkowych używanych do przeładunku odebranych odpadów

komunalnych.

8. Transport odpadów ze stacji przeładunkowej Wykonawcy do miejsc zagospodarowania odebranych odpadów komunalnych należy prowadzić z wykorzystaniem pojazdów zgłoszonych Zamawiającemu i oznakowanych zgodnie z ust. 2 Załącznika nr 3 do OPZ. Transport odpadów innymi pojazdami stanowi Uchybienie.

§ 38 Miejsca zagospodarowania odpadów komunalnych odebranych z terenu Miasta

1. Wykonawca jest zobowiązany przekazywać odpady komunalne odebrane z terenu poszczególnych Zadań na zasadach określonych przez Zamawiającego i do wskazanych przez niego miejsca zagospodarowania odebranych odpadów komunalnych przed zakończeniem każdego dnia, w którym odpady były odbierane, a w przypadku wykorzystywania stacji przeładunkowej, nie później niż w terminie 7 dni po okresie rozliczeniowym, w którym nastąpiło odebranie odpadów. W przypadku awarii instalacji, obowiązek transportu odpadów do innej instalacji nie spoczywa na Wykonawcy.

2. W tabeli poniżej Zamawiający wskazał listę miejsc zagospodarowania odebranych odpadów komunalnych, przypisanych do poszczególnych Zadań, z podziałem na frakcje oraz odległość stanowiącą podstawę do obliczenia wynagrodzenia zgodnie z § 6 Umowy (Tabela 11):

(...)

3. W okresie przygotowawczym, o którym mowa w § 5 ust. 1 OPZ, Zamawiający wskaże aktualną listę miejsc zagospodarowania odebranych odpadów komunalnych, przypisanych do poszczególnych Zadań, z podziałem na frakcje, obowiązującą co najmniej w pierwszym miesiącu etapu realizacji Umowy, w tym zasady przekazywania odpadów, dni i godziny przyjmowania odpadów, a także odległość do miejsca zagospodarowania odebranych odpadów komunalnych stanowiącą podstawę do obliczenia wynagrodzenia zgodnie z § 6 Umowy oraz jej unikalny identyfikator.

4. Zamawiający, w terminie określonym w § 5 ust. 2 pkt 6 OPZ, wskaże Wykonawcy miejsca zagospodarowania odebranych odpadów komunalnych, przypisane do poszczególnych Zadań i frakcji w kolejnych miesiącach obowiązywania Umowy, a także odległość do miejsca zagospodarowania odebranych odpadów komunalnych stanowiącą podstawę do obliczenia wynagrodzenia zgodnie z § 6 Umowy oraz jej unikalny identyfikator.

W dniu 25 lipca 2025 roku zamawiający dokonał zmiany § 38 ust. 2 OPZ. Zgodnie z nową listą miejsc zagospodarowania odpadów w zakresie zadania nr 5 i 6 od 1 sierpnia 2025 roku odpady zielone o kodzie 20 02 01 wykonawca będzie zobowiązany przekazać do instalacji położonej w Bydgoszczy (217 km od granic Warszawy), a w zakresie zadania nr 6 odpady zmieszane o kodzie 20 03 01 - do instalacji położonej w miejscowości Rusko położonej w woj. dolnośląskim gmina Strzegom (349 km od granic Warszawy).

Zgodnie z § 2 ust. 7 wzoru umowy zamawiający dopuszcza realizację przedmiotu Umowy przy pomocy podwykonawców z wyłączeniem odbioru odpadów z MGO oraz posiadania i prowadzenia baz magazynowo-transportowych, w tym stacji przeładunkowych, gdyż czynności te stanowią kluczowe zadania przedmiotu Umowy, o których mowa w art. 121 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych i nie mogą być realizowane przy pomocy podwykonawców.

Izba zważyła, co następuje:

Odwołanie jest bezzasadne.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że odwołujący jest uprawniony do korzystania ze środków ochrony prawnej w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy P.z.p. Okoliczność ta nie była pomiędzy stronami sporna.

Izba uznała za nieuzasadniony zarzut naruszenia art. 112 ust. 1 oraz art. 16 pkt 1 i 3 ustawy P.z.p. poprzez określenie w cz. III pkt 12.2.3 specyfikacji warunków zamówienia (SWZ) warunku udziału w postępowaniu dotyczącego posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów komunalnych określonych w § 4 ust. 2 OPZ, o którym mowa w art. 41 i nast. ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach lub inną decyzję uwzględniającą zezwolenie na zbieranie tych odpadów, w sytuacji gdy: posiadanie ww. zezwolenia nie jest niezbędne do świadczenia usług objętych przedmiotem zamówienia, warunek ten jest nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia oraz jest on nieuzasadniony potrzebą obiektywnej oceny zdolności wykonawcy do należytego wykonania zamówienia, a także jego sformułowanie prowadzi do dyskryminacji odwołującego, naruszenia zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców

Izba zwraca uwagę na dyspozycję art. 112 ust. 1 ustawy P.z.p., zgodnie z którym zamawiający określa warunki

udziału w postępowaniu w sposób proporcjonalny do przedmiotu zamówienia oraz umożliwiający ocenę zdolności wykonawcy do należytego wykonania zamówienia, w szczególności wyrażając je jako minimalne poziomy zdolności.

Przepisy ustawy P.z.p. nie definiują pojęcia „warunki udziału w postępowaniu”. W następstwie zastosowania wykładni językowej należy stwierdzić, iż pod tym pojęciem należy rozumieć wszelkie okoliczności faktyczne lub prawne, od istnienia albo nieistnienia których uzależniona jest możliwość uczestniczenia wykonawcy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, a tym samym ubiegania się o przedmiotowe zamówienie. Warunek posiadania niezbędnej wiedzy i doświadczenia należy do tzw. „warunków pozytywnych” rozumianych jako kwalifikacja podmiotowa wykonawcy dająca gwarancję należytego wykonania zamówienia publicznego.

Rolę i znaczenie warunków udziału w postępowaniu potwierdza w swoim orzecznictwie wielokrotnie Krajowa Izba Odwoławcza. W uzasadnieniu do wyroku z dnia 19 maja 2011 r. (sygn. akt KIO 978/11) Izba wskazała, że „(...) ustalenie warunków udziału w postępowaniu, w tym opisu oceny sposobu spełniania tych warunków jest jedną z najważniejszych czynności zamawiających, którzy zobowiązani są do określenia tych warunków w sposób dostatecznie jasny i precyzyjny, by zarówno wykonawcy zainteresowani udziałem w postępowaniu jak i sami zamawiający dokonując oceny spełniania tych warunków mogli ją przeprowadzić na zasadzie zerojedynkowej (inaczej określanej jako zasada „spełnia – nie spełnia”). W oczywisty sposób warunki udziału w postępowaniu ustalone przez zamawiających i wymagane przez nich dokumenty, wpływają na krąg wykonawców, który może się ubiegać o zamówienie – zawężając go w mniejszym lub większym stopniu, co jest dopuszczalne w granicach wyznaczonych wymaganiem przepisu art. 22 ust. 4 wskazującego na konieczność powiązania i proporcjonalności opisu sposobu dokonania oceny spełniania tych warunków z przedmiotem zamówienia. Na zamawiających ciąży przy tym obowiązek zapewnienia, by te warunki podmiotowe pozwalały na wyłonienie wykonawcy dającego rękojmię należytego wykonania zamówienia, nie naruszając przy tym zasady równego traktowania wykonawców czy zasady uczciwej konkurencji”.

Z dyspozycji art. 112 ust. 1 ustawy P.z.p. oraz wskazanej wyżej argumentacji wynika zatem, iż warunki udziału opisane przez zamawiającego muszą być uzasadnione w odniesieniu do rodzaju zamówienia, jego przedmiotu oraz wymagań związanych z realizacją zamówienia, w szczególności odpowiednie do charakteru (w tym stopnia złożoności), ilości (w tym zakresu) lub znaczenia, a także przeznaczenia. Należy podkreślić, iż warunki udziału nie muszą zostać określone w taki sposób, aby każdy wykonawca, który działa na rynku zamówień publicznych w branży, której dotyczy dany przedmiot zamówienia, je spełniał. Ukształtowanie wymogów na poziomie mogącym skutkować ograniczeniem liczby wykonawców dopuszczonych do postępowania należy uznać za dopuszczalne w takim zakresie, w jakim usprawiedliwione jest dbałością o jakość i rzetelność wykonania przedmiotu zamówienia.

Odnosząc powyższe do przedmiotowego postępowania Izba stwierdziła, że w jej ocenie zamawiający, statuując w cz. III pkt 12.2.3 SWZ warunek udziału w postępowaniu, dotyczący posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów komunalnych określonych w § 4 ust. 2 OPZ, o którym mowa w art. 41 i nast. ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach lub inną decyzję uwzględniającą zezwolenie na zbieranie tych odpadów, nie naruszył wskazanych przez odwołującego LEKARO przepisów. Izba dostrzega, że w opisie przedmiotu zamówienia brak jest bezwzględnego obowiązku korzystania ze stacji przeładunkowych, niemniej jednak nie można przy ocenie zasadności wprowadzenia kwestionowanego warunku pominąć charakteru i stopnia skomplikowania przedmiotu zamówienia.

Przedmiotem zamówienia jest odbiór odpadów komunalnych. Zgodnie z art. 6c. ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733) gminy są obowiązane do zorganizowania odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy. Co do zasady przedsiębiorca wyłącznie odbierający odpady komunalne nie musi posiadać zezwolenia na zbieranie odpadów w bazie magazynowo-transportowej, co potwierdzają objaśnienia prawne Ministra Klimatu z dnia 23 lipca 2020 roku (.). Na te objaśnienia prawne odwołujący LEKARO powołał się w odwołaniu. Przywołał ponadto § 37 ust. 1, 2 i 3 OPZ i podniósł, iż z ich treści wynika, iż korzystanie ze stacji przeładunkowych przy realizacji przedmiotowego zadania nie jest obowiązkowe.

Odnosząc się do powyższego Izba wskazuje, że dla oceny, czy w danym postępowaniu na odbiór odpadów zasadnym jest wymaganie od wykonawców posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów, nie jest wystarczające posiłkowanie się nazwą postępowania czy nawet brakiem bezwzględnego nakazu w OPZ dokonywania czynności wymagających takiego zezwolenia, lecz należy wziąć pod uwagę całokształt przedsięwzięcia z uwzględnieniem wszystkich ewentualności, jakie są związane z jego realizacją. Nie bez znaczenia jest przy tym okoliczność, że przedmiotowe postępowanie dotyczy miasta stołecznego Warszawy – największego miasta w Polsce, gdzie ilości powstających odpadów są nieporównywalne z innymi ośrodkami. Izba wzięła pod uwagę również doświadczenie

zamawiającego przy realizacji analogicznych zamówień w poprzednich latach, konstatując, iż jest on najlepiej zorientowany w specyfice przedmiotu zamówienia.

Izba zgadza się z odwołującym LEKARO, że w OPZ nie ma bezwzględnego nakazu korzystania ze stacji przeładunkowych, niemniej jednak Izba wskazuje, że nakaz taki byłby co do zasady nieuprawniony. Korzystanie z takich stacji jest konieczne w przypadkach przeładunku lub magazynowania odpadów, które to czynności nie dotyczą bezpośrednio odbierania odpadów. Niemniej jednak, w ocenie Izby zamawiający wykazał, że przy realizacji przedmiotu zamówienia istnieje wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia okoliczności, w przypadku których przepisy powszechnie obowiązującego prawa nakładają na wykonawcę obowiązek skorzystania ze stacji przeładunkowych, co wymaga posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów. Prawdopodobieństwo to wynika z takich okoliczności, jak konieczność transportu odpadów do instalacji położonych daleko od Warszawy, awarii instalacji bądź odmowy przyjęcia odpadów przez instalację.

Izba wskazuje na § 37 ust. 5 OPZ, zgodnie z którym, w przypadku, gdy wykonawca nie wykorzystuje stacji przeładunkowej, zobowiązany jest do przekazania odebranych odpadów komunalnych bezpośrednio (bez zmiany środka transportu) do miejsc ich zagospodarowania wskazanych przez zamawiającego zgodnie z § 38 OPZ przed zakończeniem każdego dnia, w którym odpady były odbierane.

Zamawiający wykazał, iż zgodnie z aktualną listą miejsc zagospodarowania odpadów w zakresie zadania nr 5 i 6, od 1 sierpnia 2025 roku odpady zielone o kodzie 20 02 01 wykonawca będzie zobowiązany przekazać do instalacji położonej w Bydgoszczy w odległości 217 km od granic Warszawy, a w zakresie zadania nr 6 odpady zmieszane o kodzie 20 03 01 – do instalacji położonej w miejscowości Rusko położonej w woj. dolnośląskim gmina Strzegom oddalonej od granic Warszawy 349 km. W sytuacji, w której wykonawca nie będzie wykorzystywał stacji przeładunkowej, będzie on obowiązany transportować odpady pojazdami bezpylnymi (śmieciarkami). O ile taki transport na krótkie odległości jest możliwy, o tyle bezproblemowe i niczym zakłócone transportowanie w ten sposób odpadów do instalacji oddalonych od miejsca ich odbioru o kilkaset kilometrów przez cały okres obowiązywania umowy jest nierealne i nie da się uzasadnić z punktu widzenia logiki życiowej i doświadczenia życiowego. Podkreślenia wymaga, iż nawet przy dołożeniu staranności ze strony wykonawcy, mogą mieć miejsce okoliczności niezależne od wykonawcy, które uniemożliwią mu przekazanie odpadów do miejsca ich zagospodarowania przed końcem dnia, w którym zostały odebrane, takie jak awaria samochodu, wzmożony ruch drogowy, awaria instalacji, odmowa przyjęcia odpadów przez instalację. W takiej sytuacji brak możliwości skorzystania ze stacji przeładunkowej będzie skutkowało nienależytym wykonaniem zamówienia.

Izba uznała za niezasadny art. 121 pkt 1 ustawy P.z.p. poprzez wprowadzenie zakazu podwykonawstwa w stosunku do części zamówienia obejmującej zbieranie odpadów (posiadanie i prowadzenie bazy magazynowo – transportowej, na której odbywa się tymczasowe magazynowanie odpadów oraz posiadanie i prowadzenie stacji przeładunkowej), która to część nie stanowi kluczowego zadania.

Zgodnie z art. 121 pkt 1 ustawy P.z.p. zamawiający może zastrzec obowiązek osobistego wykonania przez wykonawcę kluczowych zadań dotyczących zamówień na roboty budowlane lub usługi.

Przyznane zamawiającemu uprawnienie do ograniczenia podwykonawstwa może odnosić się wyłącznie do kluczowych zadań. Ani art. 121 ustawy P.z.p., ani art. 63 ust. 2 dyrektywy klasycznej nie precyzują terminu „kluczowe zadania”. Jak się wydaje, jest to zwrot celowo niedookreślony, wprowadzony po to, aby pozostawić zamawiającemu pewną swobodę ograniczenia podwykonawstwa, upoważniając go do uwzględniania takich czynników, jak charakter, zakres, znaczenie lub przeznaczenie robót budowlanych, usług czy dostaw. Właściwa odpowiedź na pytanie, które zadania są kluczowe, może być udzielona tylko w konkretnej sytuacji i na tle konkretnego stanu faktycznego, natomiast generalne próby stworzenia ogólnej definicji skazane są na niepowodzenie. Mimo tego stwierdzenia można podać pewne wskazówki pomocne w objaśnieniu pojęcia „kluczowe zadania”. Kluczowe zadania to z pewnością zadania istotne, krytyczne, wrażliwe z punktu widzenia zagwarantowania należytego wykonania zamówienia i dlatego wymagające wykonania przez podmiot, którego kwalifikacje zostały zweryfikowane w trakcie postępowania o udzielenie zamówienia.

I tak – jak to już wyżej wskazano – skoro przy realizacji przedmiotowego zadania mogą wystąpić okoliczności, które z mocy prawa nakładają na wykonawcę obowiązek skorzystania z bazy magazynowo-transportowej, w tym stacji przeładunkowej, zamawiający był uprawniony do tego, by uznać je za zadanie kluczowe. Podkreślenia wymaga, że sytuacje, które wymagają skorzystania z takiej bazy / stacji, dotyczą takich okoliczności, jak przeładunek odpadów w przypadku ich transportu na znaczną odległość bądź też ich magazynowania, w przypadku braku możliwości ich przekazania do miejsca zagospodarowania w danym dniu. Nie ulega zatem wątpliwości, iż ta część przedmiotu

zamówienia jest istotna i krytyczna z punktu zagwarantowania należytego jego wykonania.

Izba podziela również stanowisko zamawiającego, iż przy zbieraniu odpadów brak jest prawnej możliwości korzystania z bazy magazynowo — transportowej podwykonawcy, a to z uwagi na wskazane przez zamawiającego przepisy, w tym art. 27 ust. 3 ustawy o odpadach, art. 9d ust. 1 pkt 1-4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, art. 23 ust. 10 i art. 71a ustawy o odpadach. I tak z art. 27 ust. 3 ustawy o odpadach wynika, iż w sytuacji, w której wykonawca przekazuje odpady podwykonawcy prowadzącemu bazę magazynowo-transportową, w tym stację przeładunkową, odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami przejdzie na podmiot trzeci, wobec którego zamawiający nie będzie uprawniony prowadzić żadnych czynności kontrolnych. Z kolei art. 9d ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach ustanawia obowiązki dla podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, w tym konieczność zapewnienia odpowiedniego usytuowania i wyposażenia bazy magazynowo-transportowej. Wreszcie, art. 23 ust. 10 i art. 71a ustawy o odpadach stanowią o możliwości zbierania przez dany podmiot odpadów zmieszanych i bioodpadów poza miejscem wytwarzania jedynie w stacji przeładunkowej przez siebie prowadzonej.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 575 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania oraz na podstawie § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Sygn. akt KIO 2529/25

W dniu 20 czerwca 2025 roku wykonawca W.B., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą B.W. (dalej: odwołujący BYŚ), wniósł odwołanie wobec czynności zamawiającego polegającej na dokonaniu w sposób niezgodnym z przepisami ustawy P.z.p. opisu przedmiotu zamówienia, tj. wobec zapisów SWZ wskazanych w treści odwołania (oraz odpowiednio ogłoszenia o zamówieniu).

Odwołujący BYŚ zarzucił zamawiającego naruszenie:

- art. 99 ust. 1, 2 i 4 w zw. z art. 16 ustawy P.z.p. w zw. z art. z art. 353¹ Kodeksu cywilnego (K.c.) poprzez dokonanie opisu przedmiotu zamówienia w zakresie: (1) zasad, w tym przede wszystkim terminów kierowania odebranych od właścicieli nieruchomości odpadów komunalnych do zagospodarowania, (2) zasad monitorowania przez wykonawcę jakości segregacji odpadów, (3) zasad dostarczania „zestawów początkowych worków” i harmonogramów, (4) systemu monitoringu położenia pojazdów, (5) braku udostępnienia przez zamawiającego przed złożeniem oferty narzędzia umożliwiającego wykonawcy samodzielną weryfikację formalną plików SRT i RT przed ich wysłaniem zamawiającemu oraz (6) zasad zgłaszania zamawiającemu braku odpadów w pojemnikach - który to opis nie uwzględnia wszystkich okoliczności i wymagań mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty, a także nie prowadzi do osiągnięcia wymaganego od zamawiającego na podstawie art. 3b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych odbieranych od właścicieli nieruchomości.

Odwołujący BYŚ podniósł, że taki sposób opisu przedmiotu zamówienia narusza zasady uczciwej konkurencji pomiędzy wykonawcami, premiuje wykonawcę dotychczas realizującego zamówienie, pogarszając sytuację rynkową wykonawców realizujących na rzecz MPO sp. z o.o. w Warszawie działającej w imieniu zamawiającego warunki realizacji zamówienia na zagospodarowanie odpadów odbieranych od właścicieli nieruchomości, czy odpowiednio takich wykonawców, którzy zamierzają „sterować” strumieniem odpadów kierowanych do zagospodarowania w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego. Taki opis przedmiotu zamówienia stanowi także o sprzeczności stosunku zobowiązaniowego powstałego w wyniku zawarcia umowy o zamówienie publiczne z jego właściwościami i zasadami współżycia społecznego. Zamawiający oczekuje przyjęcia przez wykonawców całości ryzyka gospodarczego związanego z realizacją zobowiązań, których zamawiający nie może lub nie potrafi właściwie opisać w SWZ, w tym także to ryzyko, na które wykonawcy nie mają żadnego wpływu i nie mogą mu przeciwdziałać;

- art. 431, art. 484 oraz art. 353¹ K.c. w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy P.z.p. poprzez brak wprowadzenia do projektowanych postanowień umownych zapisów, które obligowałyby zamawiającego do każdorazowego wskazywania wykonawcy, niezwłocznie po zaistnieniu uchybienia stanowiącego podstawę do naliczenia kary umownej, że zamawiający dane zachowanie lub zaniechanie stanowi podstawę do naliczenia kary umownej i kara taka zostanie naliczona, przez co

wykonawca pozbawiany jest możliwości podjęcia działań naprawczych i uniknięcia dalszego naliczania kar.

Odwołujący BYŚ wniósł uwzględnienie odwołania w całości, zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz nakazanie zamawiającemu zmiany zapisów SWZ w następujący sposób:

– zmiana § 37 ust. 1 OPZ poprzez wprowadzenie do tego postanowienia umownego (lub odpowiednio w innym miejscu OPZ) zasady, zgodnie z którą odpady odebrane od właścicieli nieruchomości mogą być magazynowane na stacji przeładunkowej wyłącznie do uzbierania odpowiedniej ilości transportowej, z zastrzeżeniem, że niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne, odpady zielone, bioodpady oraz „bio – gastronomia/targowiska” nie powinny być magazynowane na stacji przeładunkowej dłużej niż przez 3 dni robocze,

– zmiana pkt 23.1 SWZ, poprzez wprowadzenie zapisu, że w Formularzu oferty wykonawca podaje także cenę jednostkową brutto za realizację przez wykonawcę obowiązków określonych w § 29 ust. 3 pkt 5-7 OPZ z wykorzystaniem komunikacji elektronicznej oraz cenę jednostkową brutto za realizację przez wykonawcę obowiązków określonych w § 29 ust. 3 pkt 5-7 OPZ z wykorzystaniem listu poleconego/doręczenia osobistego oraz zmianę § 29 ust. 3 OPZ w sposób, który pozwalałby wykonawcy na odbiór odpadów, względem których stwierdzone zostało naruszenie zasad segregacji, jako niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych niezwłocznie po stwierdzeniu naruszenia, nawet przed zgłoszeniem dokonany za pośrednictwem systemu 19115, pod warunkiem wypełnienia przez pracowników wykonawcy wymagań związanych z odpowiednim udokumentowaniem nieprawidłowości (wykonanie zdjęć) i oklejeniem pojemnika stosowną naklejką,

– usunięcie z § 22 ust. 2 OPZ obowiązku dostarczenia „zestawu początkowego worków” do wszystkich nieruchomości stosujących system workowy zbiórki odpadów komunalnych przez rozpoczęciem świadczenia usługi, co równocześnie wyeliminuje konieczność dostarczania właścicielom takich nieruchomości wydrukowanego harmonogramu odbioru odpadów,

– nakazanie zamawiającemu udostępnienia narzędzia, w celu samodzielnej weryfikacji poprawności plików SRT składanych w raportach tygodniowych i umożliwienie każdemu z wykonawców biorących udział w postępowaniu przetestowanie współpracy tego narzędzia lub narzędzi z oprogramowaniem, z jakiego korzysta lub zamierza korzystać wykonawca,

– zmiana § 31 poprzez doprecyzowanie, że pkt 1 – konieczność zgłaszania na 19115 - dotyczy braku dostępu do MGO, natomiast nie ma konieczności zgłaszania na 19115 braku odpadów w pojemniku,

– wprowadzenie do § 8 PPU postanowienia umownego obligującego Zamawiającego do niezwłocznego poinformowania wykonawcy o stwierdzeniu przez Zamawiającego podstaw do naliczenia kary umownej wymienionej w § 8 ust. 3 PPU.

Odwołujący BYŚ podniósł, że ma interes w rozstrzygnięciu postępowania odwoławczego na jego korzyść. Stwierdził, iż - jak wskazuje się w dotychczasowym orzecznictwie - w przypadku odwołań dotyczących postanowień SIWZ szkoda wykonawcy ma ze swej natury charakter hipotetyczny, a interes w uzyskaniu zamówienia można przypisać każdemu wykonawcy deklarującemu zainteresowanie udziałem w postępowaniu o udzielenie zamówienia, dla którego postanowienia SIWZ mogą być potencjalnie niekorzystne (tak KIO w wyroku z dnia 8 stycznia 2020r., sygn. akt KIO 2592/19). Wobec powyższego odwołujący wskazał, iż w wyniku naruszenia przez zamawiającego powołanych przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych jego interes w uzyskaniu zamówienia może doznać uszczerbku, bowiem sformułowanie postanowień SWZ w sposób niezgodny z przepisami utrudnia mu dostęp do uzyskania zamówienia i jako taki jest dla niego niekorzystny.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie z dnia 28 lipca 2025 roku wniósł o umorzenie odwołania w zakresie zarzutu nr 1 ppkt 3 na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp z uwagi na jego uwzględnienie i opublikowaną już zmianę OPZ w zakresie usunięcia z § 22 ust. 2 OPZ obowiązku dostarczenia „zestawu początkowego worków” do wszystkich nieruchomości stosujących system workowy zbiórki odpadów komunalnych przez rozpoczęciem świadczenia usługi, co równocześnie wyeliminuje konieczność dostarczania właścicielom takich nieruchomości wydrukowanego harmonogramu odbioru odpadów oraz o oddaleniu odwołania w pozostałym zakresie.

W piśmie procesowym z dnia 29 lipca 2025 roku odwołujący BYŚ oświadczył, że cofa wszystkie zarzuty nieuwzględnione przez zamawiającego, poza zarzutem pierwszym związanym z brakiem określenia w SWZ poprawnych zasad, w tym przede wszystkim terminów kierowania odebranych od właścicieli nieruchomości odpadów komunalnych do zagospodarowania, powiązany z żądaniem zmiany § 37 ust. 1 OPZ poprzez wprowadzenie do tego

postanowienia umownego (lub odpowiednio w innym miejscu OPZ) zasady, zgodnie z którą odpady odebrane od właścicieli nieruchomości mogą być magazynowane na stacji przeładunkowej wyłącznie do uzbierania odpowiedniej ilości transportowej, z zastrzeżeniem, że niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne, odpady zielone, bioodpady oraz „bio – gastronomia/targowiska” nie powinny być magazynowane na stacji przeładunkowej dłużej niż przez 3 dni robocze (odpowiednio pkt I uzasadnienia odwołania).

Izba ustaliła, co następuje:

Zgodnie § 37 ust. 1 OPZ wykonawca za pisemną zgodą Zamawiającego może korzystać ze stacji przeładunkowych spełniających wymagania określone w § 33 OPZ. Zgodnie z § 38 ust. 1 OPZ, w przypadku korzystania przez wykonawcę ze stacji przeładunkowej, odpady mają zostać przekazane do miejsc zagospodarowania nie później niż w terminie 7 dni po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

Izba zważyła, co następuje:

Zarzut naruszenia art. 99 ust. 1, 2 i 4 w zw. z art. 16 ustawy P.z.p. poprzez dokonanie opisu przedmiotu zamówienia w zakresie zasad dostarczania „zestawów początkowych worków” i harmonogramów podlega umorzeniu na podstawie art. 522 ust. 4 zd. pierwsze ustawy P.z.p., zgodnie z którym, w przypadku uwzględnienia przez zamawiającego części zarzutów przedstawionych w odwołaniu, Izba może umorzyć postępowanie odwoławcze w części dotyczącej tych zarzutów, pod warunkiem że w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca albo wykonawca, który przystąpił po stronie zamawiającego, nie wniósł sprzeciwu wobec uwzględnienia tych zarzutów.

Zarzuty naruszenia:

- art. 99 ust. 1, 2 i 4 w zw. z art. 16 ustawy z dnia 11 września 2019 roku – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 roku, poz. 1320 ze zm. – ustawa P.z.p.) w zw. z art. z art. 353¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 roku, poz. 1061 ze zm. – K.c.) poprzez dokonanie opisu przedmiotu zamówienia w zakresie:

- zasad monitorowania przez wykonawcę jakości segregacji odpadów,
- systemu monitoringu położenia pojazdów,
- braku udostępnienia przez zamawiającego przed złożeniem oferty narzędzia umożliwiającego wykonawcy samodzielną weryfikację formalną plików SRT i RT przed ich wysłaniem zamawiającemu oraz
- zasad zgłaszania zamawiającemu braku odpadów w pojemnikach,

który to opis nie uwzględni wszystkich okoliczności i wymagań mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty, a także nie prowadzi do osiągnięcia wymaganego od zamawiającego na podstawie art. 3b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 roku, poz. 733) poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych odbieranych od właścicieli nieruchomości,

- art. 431 ustawy P.z.p., art. 484 oraz art. 353¹ K.c. w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy P.z.p. poprzez brak wprowadzenia do projektowanych postanowień umownych zapisów, które obliżowałyby zamawiającego do każdorazowego wskazywania wykonawcy, niezwłocznie po zaistnieniu uchybienia stanowiącego podstawę do naliczenia kary umownej, że zamawiający dane zachowanie lub zaniechanie stanowi podstawę do naliczenia kary umownej i kara taka zostanie naliczona, przez co wykonawca pozbawiany jest możliwości podjęcia działań naprawczych i uniknięcia dalszego naliczania kar;

podlegają umorzeniu na podstawie art. 568 pkt 1 ustawy P.z.p., zgodnie z którym Izba umarza postępowania odwoławcze, w formie postanowienia, w przypadku cofnięcia odwołania.

W ocenie Izby odwołanie podlega oddaleniu, a to z uwagi na niewykazanie istnienia po stronie odwołującego wszystkich przesłanek zawartych w art. 505 ust. 1 ustawy P.z.p., uprawniających wykonawcę do korzystania ze środków ochrony prawnej.

Zgodnie z art. 505 ust. 1 ustawy P.z.p. środki ochrony prawnej przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu oraz innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy.

Analizując powyższe pod kątem sytuacji odwołującego BYŚ wskazać należy, że odwołanie zostało wniesione na etapie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w którym nie doszło jeszcze do składania ofert. Tym samym dla stwierdzenia posiadania interesu w uzyskaniu zamówienia wystarczające jest oświadczenie wykonawcy o zamiarze wzięcia udziału w postępowaniu. W tym zakresie istnienie takiego interesu po stronie odwołującego BYŚ nie budzi wątpliwości Izby, tym bardziej, że odwołujący BYŚ prowadzi działalność gospodarczą tożsamą z przedmiotem

zamówienia.

W ocenie Izby odwołujący BYŚ nie wykazał natomiast, że poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy.

Odwołujący BYŚ zarzucił naruszenie art. 99 ust. 1, 2 i 4 w zw. z art. 16 ustawy P.z.p. w zw. z art. z art. 353¹ Kodeksu cywilnego (K.c.) poprzez dokonanie opisu przedmiotu zamówienia w zakresie zasad, w tym przede wszystkim terminów kierowania odebranych od właścicieli nieruchomości odpadów komunalnych do zagospodarowania.

Odwołujący BYŚ zakwestionował treść § 38 ust. 1 OPZ, zgodnie z którym wykonawca jest zobowiązany przekazywać odpady komunalne odebrane z terenu poszczególnych Zadań (...) w przypadku wykorzystywania stacji przeładunkowej, nie później niż w terminie 7 dni po okresie rozliczeniowym, w którym nastąpiło odebranie odpadów. Odwołujący BYŚ nie wykazał, na czym miałyby polegać jego szkoda, spowodowana treścią § 38 ust. 1 OPZ.

Odwołujący BYŚ uzasadnił zarzut tym, iż nie może być tak, że odpady odebrane od właścicieli nieruchomości są magazynowane przez kilka lub nawet kilkanaście dni na stacji przeładunkowej, by kolejno jednego dnia, kilkoma transportami realizowanymi pod rząd, zostać przekazane do zagospodarowania. Ponadto ważne są tu względy sanitarne oraz „przydatność” odpadów do osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu. Każda instalacja zagospodarująca odpady z terenu m. st. Warszawy jest zobowiązana do osiągnięcia wskazanych tu poziomów, pod rygorem zapłaty wysokich kar umownych. Odpadami, które najlepiej nadają się do recyklingu są odpady zielone, ale również duży potencjał „recyklingowy” mogą mieć odpady kuchenne (generalnie odpady ulegające biodegradacji). Jednak odpady, o których tu mowa, po magazynowaniu przez dłuższy czas, zwłaszcza przy wyższych temperaturach tracą swój potencjał „recyklingowy”. Odpady, w których zaawansowane są procesy gnilne, nie nadają się do recyklingu, a właśnie takimi są odpady, które dłużej są magazynowane. W przypadku odpadów ulegających biodegradacji, ale także niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych dłuższe magazynowanie ich powoduje właśnie wzmożone procesy gnilne, takie odpady stają się źródłem istotnych uciążliwości zapachowych, odcieków, ale i mogą być źródłem chorób, zarazków itd.

Analiza treści § 38 ust. 1 OPZ wskazuje, że określony przez zamawiającego termin przekazania odpadów komunalnych w przypadku wykorzystywania stacji przeładunkowej nie został określony „na sztywno”, ale jako termin ostateczny. Oznacza to, że wykonawcy mogą przekazywać odpady częściej oraz w innym wcześniejszym terminie niż określony we wskazanym postanowieniu OPZ. Nic nie stoi na przeszkodzie, by odwołujący BYŚ przekazywał odpady w takich właśnie terminach, pod warunkiem, że nie przekroczy terminu 7 dni po okresie rozliczeniowym, w którym nastąpiło odebranie odpadów. Wydaje się, że wykonawcy, którzy są specjalistami w branży objętej przedmiotem zamówienia, sami powinni decydować o tym, w jakim terminie przekażą odpady do zagospodarowania, mając na uwadze zarówno wskazane przez odwołującego BYŚ wyżej argumenty, jak i ekonomikę organizowania transportów do instalacji. W ocenie Izby zakwestionowany zapis nie jest niekorzystny dla wykonawców, lecz umożliwia realizację przedmiotu zamówienia w sposób elastyczny.

Wskazując na powyższe Izba stwierdziła, że odwołujący BYŚ nie wykazał, że poniósł lub poniesie szkodę spowodowaną koniecznością realizacji zamówienia w warunkach określonych w § 38 ust. 1 OPZ. Tym samym odwołujący BYŚ nie wykazał istnienia wszystkich przesłanek wskazanych w art. 505 ust. 1 ustawy P.z.p., co uzasadnia oddalenie odwołania.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak na wstępie.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 575 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania oraz na podstawie § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Przewodniczący:.....
.....
.....